

eneste i Landet, der ikke kom til at nyde godt af den af Staten trufne Foranstaltning til Fremskaffelse af billigt Brød. Dette er saa meget mindre retfærdigt, som Rugdyrkerne oftest vil høre til de mindre Landbrugere og til dem, hvis Jord er af tarveligere Beskaffenhed. I Sammenhæng hermed kan ogsaa anføres, at enhver Svineproducent kan købe Flæsk til Maksimalpris og sælge sine egne Svin til Dagens Pris, medens Rugdyrkeren, efter Flertallets Forslag, vil være afskaaren fra at foretage en lignende Foranstaltning for Rugens Vedkommende.

Hvad Maksimalprisen paa Byg angaar, da maa vi bestemt tage Afstand fra en saadan. Skal den ønskede Virkning opnaas, maatte man være sikker paa, at den foreslaaede Byg-Maksimalpris ikke medfører, at Bygproducenterne foretrækker selv at opfodre Bygget, hvilket de utvivlsomt vil gøre, hvis Foderkagerne og Havren skulde gaa op i en Pris, der ligger væsentlig over Byg-Maksimalprisen — og dette Forhold vil let kunne indtræde, i hvert Fald for Kagernes Vedkommende. Man maa nemlig være klar over, at Byg, foruden at være et godt Svinefoder, meget vel lader sig anvende til Fedekvæg, Opdræt, Goldkøer og kan bruges til Malkekøer, naar Priserne taler derfor, ligesom store Dele af Havren kan erstattes af Bygget til Hestefoder. I de fleste Tilfælde vil man derfor idke opnaa den ved Maksimalprisen tilsigtede Virkning, hvorimod de uheldige Følger, kenne altid vil drage efter sig, sikkert vil indtræde. Vi skal saaledes fremhæve, at vi frygter for, at hvis Maksimalprisen paa Bygget skulde stille sig lav i Forhold til Priserne paa de andre Produktionsmidler, der anvendes af Bryggerierne og Maltfabrikkerne, vil disse opkøbe Byg i stor Udstrækning, bl. a. i Forventning om, at de senere kan erholde Dispensationer for Udførselsforbudene for Malt og Øl.«